

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نشریه پیشرو شماره ۴۷

۲۲ اپریل ۲۰۱۳

کشوری با ثروت های هنگفت طبیعی، اما فقیر

از «برکت» سناریوی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ و به تعقیب آن هجوم بیش از ۴۰ کشور جهان زیر نام «جنگ» علیه «القاعده و تروریسم» این دشمن فرضی که همچون نوزاد بدجنس و ناقص الخلقه با دستان خونریز سازمانهای جاسوسی سیا و آی. اس. آی تریبه و پرورش یافته بود، بیش از یازده سال می گذرد. در این مدت کشور ما از زمین و هوا مورد تاخت و تاز قرار گرفته و هر روز خون توده های ستمدیده ما با دستان این جلادان تاریخ به زمین می ریزد.

امروز با گذشت بیش از یک دهه، این «جنگ» خاتمه نیافته و هر روز به شدت و حدت آن افزوده می شود و کماکان این «قصه» دنباله دارد. اخیراً هیاهوی خروج اشغالگران غربی بعد از ۲۰۱۴ و کوبیدن بر طبل خالی «صلح» با «مخالفین»، حلقه های دیگری از زنجیر اسارت توده های زحمتکش و ستمدیده ما نمایان گردیده تا بلکه تیوریسن های کاخ سفید و نظامیان پنتاگون بتوانند از این طریق زمینه را برای تطبیق دهه چهارم ستراتیژی آسیائی خود فراهم نمایند. امضای پیمان اسارتبار «امنیتی» بین دول واشنگتن و کابل و جابه جایی بیشتر از ۱۵ هزار عسکر مطابق به مفاد پیمان «امنیتی» و هزاران تن دیگر خارج از این پیمان در پیشرفته ترین پایگاه های نظامی که در این مدت اعمار گردیده، نه تنها همچون شمشیر دموکلس بر سر کشورهای آسیائی مخصوصاً چین، روسیه، ایران، هند، پاکستان و کشورهای نفت خیز آسیای میانه قرار داشته بلکه از جانب دیگر جهانخواران حریص سرمایه از طریق جابه جایی «جواسیس» خود در وزارت های مختلف از جمله معادن و سایر ادارات دولت کابل به فکر انداختن شکم بر ثروت های طبیعی کشور ما نیز می باشند.

موجودیت بیش از ۱۴۰۰ نقطه از ساحات معدنی و ذخایر طبیعی که مطالعات اخیر آن را تثبیت نموده و ارزش آن به هزاران میلیارد دالر می رسد، به وضوح نمایانگر آن است که افغانستان یکی از غنی ترین کشورهای جهان از لحاظ داشتن منابع طبیعی می باشد. این موضوع خواهی نخواهی حرص و آز سرمایه را به خود جلب نموده و هر یک از کشورهای اشغالگر می خواهد از این خوان، لقمه ای به دست آورد و یا امتیاز خود را از طریق شرکت در «جنگ» افغانستان در جای دیگری از جهان از امریکای اشغالگر نصیب شود.

چون ارزش ثروت های طبیعی افغانستان سر به هزاران میلیارد دالر می زند، به همین خاطر «دوستان خارجی» با استخدام «مشاوران» خود در وزارت معادن تلاش دارند تا سهمی از این نعمت بزرگ را به دست آورند. افساءگری های اخیر روزنامه هشت صبح گوشه ای از واقعیت های نهفته در پس پرده چور و چپاول معادن کشور را نشان می دهد.

پرداخت یک میلیون (۱.۰۰۰.۰۰۰) دلار امریکائی معاش ماهانه به ۴۰ مشاور خارجی، ۳۷ هزار دلار به نام کرایه مهمانخانه وزیر، صدها هزار دلار به بلی گویان و نزدیکان وزیر تحت نام معاش ماهانه، استبداد وزیر معادن در استخدام و انفکاک افراد و اشخاص در واقع گوشه هائی از این فساد را در بخشی از دولت نشان می دهد، اما این که در بخش قراردادها و داوطلبی های معادن به چه میزان خیانت صورت گرفته، از حوصله این مقال خارج است.

اگر به صورت گذرا به چند معدن در کشور اشاره شود، می بینیم که ارزش های نهفته در این معادن سر به میلیاردها دلار می زند. تنها معدن آهن حاجی گک با داشتن بیش از دو میلیارد (۲.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) تن آهن که سنگ آن بیشتر از ۶۲ درصد آهن دارد، یکی از غنی ترین معادن آهن در جهان تثبیت شده است. در صورت موجودیت دولت مردمی و مستقل، این معدن می تواند برای ۲۰۰ سال، هر سال پنج میلیارد (۵.۰۰۰.۰۰۰.۰۰۰) دلار نصیب دسترخوان های مردم این سرزمین نماید. همچنان معدن مس عینک یکی دیگر از معادن غنی کشور است که ده ها میلیون تن مس به ارزش میلیاردها دلار در آن نهفته است. به همین ترتیب ده ها معدن کوچک و بزرگ دیگر نیز در اطراف و اکناف کشور دست نخورده باقی مانده و «دوستان خارجی» تلاش دارند تا با استفاده از ترفندهای مختلف آنها را تصاحب نمایند.

دولت کابل که به مثابه یکی از فاسدترین دولت های جهان شهره عام و خاص است، چون نماینده واقعی مردم این سرزمین نمی باشد، نه تنها قادر به کنترل ثروتهای نهفته این کشور بوده نمی تواند بلکه با وابستگی هائی که تعداد زیادی از مقامات بلندپایه آن به دولتهای دور و نزدیک دارند، هر روز این ثروت های نهفته را لیلام می نمایند. در صورتی که اوضاع سیاسی کشور تغییر نخورد و دولت مردمی و دموکراتیک که نماینده اکثریت ۹۵ درصد مردم باشد، سر قدرت نیاید، مطمئناً برای نسل های آینده این کشور، چیزی جز بدبختی، فقر و بیچارگی باقی نخواهد ماند.

به همه نیروهای آزادیخواه، روشنفکر، مترقی و استقلال طلب است که از هر طریق ممکن نگذارند تا ثروت های طبیعی این کشور به تاراج رفته و یا اشغالگران خارجی از طریق مشاوران (جواسیس) و سایر وابستگان خود کشور ما را لیلام نمایند. افغانستان امروز بیشتر از هر زمانی به این نیروهای آزادیخواه و استقلال طلب ضرورت دارد.